DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2022/603 A COMISIEI

din 8 aprilie 2022

privind recunoașterea sistemului „KZR INiG” în vederea demonstrării conformității cu cerințele stabilite în Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului pentru biocombustibili, biolichide, combustibili din biomasă, combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică obținuți din surse regenerabile și combustibili pe bază de carbon reciclat

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ([1]), în special articolul 30 alineatul (4),

întrucât:

(1) Directiva (UE) 2018/2001 stabilește cerințe pentru anumiți combustibili, și anume biocombustibilii, biolichidele, combustibilii din biomasă, combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică obținuți din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat, pentru a se asigura că aceștia pot fi luați în calcul în vederea atingerii obiectivelor stabilite în directivă numai dacă au fost produși în mod sustenabil și dacă reduc emisii semnificative de gaze cu efect de seră în comparație cu combustibilii fosili. În primul rând, articolul 29 din directivă stabilește criteriile de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocombustibili, biolichide și combustibilii din biomasă și articolul 26 din directivă și Regulamentul delegat (UE) 2019/807 al Comisiei ([2]) stabilesc criteriile de determinare a materiilor prime pentru biocombustibili, biolichide sau combustibili din biomasă care prezintă un risc ridicat de schimbare indirectă a destinației terenului, pe de o parte, și de determinare a biocombustibililor, a biolichidelor sau a combustibililor din biomasă cu un risc ridicat de schimbare indirectă a destinației terenului care pot fi certificați ca având un risc scăzut de schimbare indirectă a destinației terenului, pe de altă parte. În al doilea rând, articolul 25 alineatul (2) din directivă stabilește criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și pentru combustibilii pe bază de carbon reciclat utilizați în transporturi. În al treilea rând, articolul 28 alineatul (2) din directivă impune operatorilor economici să introducă într-o bază de date a Uniunii informații privind tranzacțiile realizate și caracteristicile de durabilitate ale unor combustibili din surse regenerabile (biocombustibili, biogaz și combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică obținuți din surse regenerabile) și ale combustibililor pe bază de carbon reciclat utilizați în transporturi.

(2) Directiva prevede, de asemenea, norme privind modul de calculare a contribuției energiei electrice din surse regenerabile la obiectivele în domeniul transporturilor. În special, articolul 27 alineatul (3) din directivă prevede norme pentru efectuarea acestui calcul, atât atunci când energia electrică este utilizată în mod direct pentru a alimenta vehiculele electrice, cât și atunci când este utilizată pentru a produce combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică obținuți din surse regenerabile care sunt utilizați în transport.

(3) Pentru a verifica respectarea normelor privind biocombustibilii, biolichidele, combustibilii din biomasă, combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică obținuți din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat, statele membre pot utiliza sisteme voluntare. Sistemele voluntare au jucat un rol important în furnizarea de dovezi privind respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocombustibili și biolichide în temeiul Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]). În temeiul Directivei (UE) 2018/2001, rolul sistemelor voluntare a fost extins. În primul rând, acestea pot servi acum la certificarea conformității tuturor combustibililor produși din biomasă, inclusiv a combustibililor gazoși și solizi, cu criteriile de durabilitate stabilite în Directiva (UE) 2018/2001 și la furnizarea de date exacte privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În al doilea rând, ele pot servi la certificarea conformității combustibililor lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi și a combustibililor pe bază de carbon reciclat cu criteriile lor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. În al treilea rând, acestea pot servi la dovedirea conformității cu normele, pe care articolul 27 alineatul (3) din Directiva (UE) 2018/2001 le stabilește pentru calcularea energiei electrice din surse

([1]) JO L 328, 21.12.2018, p. 82.

([2]) Regulamentul delegat (UE) 2019/807 al Comisiei din 13 martie 2019 de completare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește stabilirea materiilor prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, în cazul cărora se observă o expansiune semnificativă a suprafeței de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon și certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor (JO L 133, 21.5.2019, p. 1).

([3]) Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

regenerabile în transporturi. În al patrulea rând, ele pot servi la dovedirea faptului că operatorii economici introduc informații exacte în baza de date a Uniunii sau în baza de date națională privind combustibilii din surse regenerabile și combustibili pe bază de carbon reciclat utilizați în transporturi, în conformitate cu articolul 28 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001. În al cincilea rând, ele pot fi utilizate pentru a certifica biocombustibilii, biolichidele și combustibilii din biomasă care prezintă riscuri reduse de schimbare indirectă a destinației terenului. Comisia poate decide dacă sistemele voluntare naționale sau internaționale pot servi tuturor sau unora dintre aceste scopuri.

(4) Dacă un operator economic prezintă dovezi sau date privind respectarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, obținute în conformitate cu un sistem voluntar care a fost recunoscut de Comisie, în măsura prevăzută în decizia de recunoaștere, statul membru în cauză nu ar trebui să solicite furnizorului dovezi suplimentare.

(5) Cererea adresată Comisiei de recunoaștere, în temeiul articolului 30 alineatul (4) din directivă, a sistemului voluntar „KZR INiG" a fost prezentată Comisiei la 28 august 2020. Această cerere a condus la o evaluare a sistemului de către Comisie, în care au fost identificate unele aspecte care necesită modificări. În observațiile sale din 25 iunie 2021, sistemul a abordat în mod corect aceste aspecte. Sistemul acoperă toate materiile prime, inclusiv deșeurile și reziduurile, precum și întregul lanț de custodie (pentru biometan până la unitatea de producție).

(6) Acesta acoperă în mod adecvat criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(5) din Directiva (UE) 2018/2001 și conține, de asemenea, date exacte privind reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră în sensul articolului 29 alineatul (10) din Directiva (UE) 2018/2001 și aplică o metodologie a bilanțului masic în conformitate cu cerințele de la articolul 30 alineatele (1) și (2) din Directiva (UE) 2018/2001. Această evaluare nu ia în considerare viitorul act de punere în aplicare care urmează să fie adoptat în conformitate cu articolul 30 alineatul (8) din Directiva (UE) 2018/2001 privind normele de verificare a criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și a criteriilor privind riscurile reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenului, precum și actele delegate care urmează să fie adoptate în conformitate cu articolul 28 alineatul (5) din Directiva (UE) 2018/2001. Prin urmare, sistemul voluntar „KZR INiG" va fi reevaluat atunci când vor fi adoptate aceste acte de punere în aplicare și acte delegate.

(7) În urma evaluării sistemului voluntar „KZR INiG", s-a constatat că acesta îndeplinește standardele adecvate de fiabilitate, transparență și auditare independentă, precum și cerințele metodologice din anexele V și VI la Directiva (UE) 2018/2001.

(8) Sistemul recunoscut ar trebui să fie disponibil în secțiunea dedicată sistemelor voluntare de pe site-ul EUROPA al Comisiei.

(9) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului privind durabilitatea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Sistemul voluntar „KZR INiG" (denumit în continuare „sistemul"), prezentat Comisiei în vederea recunoașterii la 25 iunie 2021, demonstrează, pentru combustibilii auditați în cadrul sistemului, următoarele elemente:

(a) conformitatea loturilor de biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă cu criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 29 alineatele (2)-(5) și (10) din Directiva (UE) 2018/2001;

(b) conformitatea operatorilor economici cu obligația de a introduce informații exacte în baza de date a Uniunii sau în baza de date națională privind combustibilii din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat utilizați în transporturi, în conformitate cu articolul 28 alineatul (4) din Directiva (UE) 2018/2001.

Sistemul utilizează, de asemenea, date exacte referitoare la reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră în sensul articolului 29 alineatul (10) din Directiva (UE) 2018/2001 prin aceea că garantează că toate informațiile relevante de la operatorii economici din amontele lanțului de custodie sunt transferate către operatorii economici din avalul lanțului de custodie.

Articolul 2

Decizia este valabilă timp de cinci ani de la data intrării în vigoare. În cazul în care conținutul sistemului, astfel cum a fost prezentat Comisiei la 25 iunie 2021 în scopul recunoașterii suferă modificări care ar putea afecta temeiul prezentei decizii, modificările în cauză trebuie notificate Comisiei fără întârziere. Comisia evaluează modificările notificate pentru a stabili dacă sistemul continuă să respecte în mod corespunzător criteriile de durabilitate care au stat la baza recunoașterii sale.

Articolul 3

Comisia poate abroga prezenta decizie, printre altele, în următoarele situații:

(a) dacă s-a demonstrat în mod clar că sistemul nu a implementat elemente considerate importante pentru prezenta decizie sau dacă au avut loc nerespectări grave și structurale ale respectivelor elemente;

(b) dacă sistemul nu transmite Comisiei rapoarte anuale în temeiul articolului 30 alineatul (5) din Directiva (UE) 2018/2001;

(c) dacă sistemul nu pune în aplicare standardele de audit independent și alte cerințe specificate în actele de punere în aplicare menționate la articolul 30 alineatul (8) din Directiva (UE) 2018/2001 sau îmbunătățiri ale altor elemente ale sistemului considerate importante pentru o recunoaștere continuă.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 8 aprilie 2022.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN